

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 96. Joannis Morvillerii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI. ut idem edictum eodem noctis momento
A C. 1577. accensis facibus promulgari juberet, qua-
 tenus sic solatium, quod exinde in suæ
 factionis socios redundabat, accelera-
 ret. (*)

§. XCVI.

Joannis Morvillerii obitus.

Thuan. l. 64. Absolutis hisce comitiis, ac Rege Pa-
 risios reduce non sine illius mœrore
 nuntiatum est, obiisse Joannem Morvil-
 lerium, qui a regio Senatu non minus,
 ac Lemovicensis Episcopus excludeba-
 tur, tantum ex hac caussa, quod iidem
 cum Guisio Duce consensisse diceren-
 tur, quamvis hæc facti indignitas hunc
 Virum tantopere afflixerat, ut relicta
 etiam aula Blesas in patriam suam se-
 cedens, ibidem paulo post Regis dis-
 cef-

(*) Profecto, si novæ hujus sectæ Patroni
 sibi, suæque doctrinæ adhuc novitiæ con-
 sulere voluissent, adeo tarde natalitia hujus
 prolis festa celebrare non debuissent, cum
 ab Apostolorum tempore usque ad annum 1522.
 sane sufficiens spatium habuissent, si prius
 hujus sectæ Parentes lucem aspexissent; nova
 autem hac lætitia sat testatum fecerant, quod
 eorum Religio duntaxat Catholicorum so-
 cordia, vel nimia indulgentia, ac imbecilli-
 tate, vel ad Turcarum exemplum a rebel-
 lium armorum potentia adoleverit.

Sæcul. XVI.
A C 77.

scessum moreretur. Hic quamvis tam probitate, quam prudentia clarus esset, nativa tamen timiditate sua semper ad capessenda heroica consilia minus aptus reddebatur: porro morienti adstitit Pomponius Belleureus Cancellarius, suus in paucis carus amicus, qui eundem quoque in Fratrum Franciscanorum templo Blesis terræ mandari curavit, prout ipse caverat testamenti tabulis, quas idem Belleureus exequi rogabatur.

§. XCVII.

Catholici ab Angliæ Regina Elisabetha dire vexati.

Hucusque Elisabetha Angliæ Regina Catholicos non adeo severe habebat, cum vero omnino sibi persuaderet, quod Guisii inscio Hispaniæ Rege connubium inter Joannem Austriacum, & Mariam Scotiæ Reginam conciliare, ac conjurati præprimis Manniam Scotiæ Insulam occidentem versus sitam occuparentur, postea autem per Cumbriæ, Lancastræ, Cicestræ, & Novæ Valliæ Comitatus excensione facta in Angliam irrupturi, atque per universum Regnum seditionis vexillum erecturi essent, hinc suarum partium esse arbitrabatur, ut horum molitionibus obviaret, legesque, quas eidem carnalis

Thuan. l. 64.
Sand. de Schism.
Angl. l. 3.
Camden in vita Elis.
Spond. hoc ann. n. 11.